Farní zpravodaj

Český Krumlov *týden č. 44* *25.10.2026 - 01.11.2026*

Cyklus A
30. neděle
v mezidobí

Evangelium
Mt 22,34-40

Papež Pius V.

Po staletí jsme měli a máme mnoho papežů, kteří měli v úctě svatý růženec. Proto bych se rád u některých zastavil. Papež Antonio Ghislieri neboli **sv. Pius V.** se může právem nazývat „prvním papežem růžence". Jeho bula *Consueverunt Romani Pontifices* ze 17. září 1569 je skutečná „magna charta" dané modlitby. V této bude poprvé najdeme definici růžence, která pak vejde po jistých úpravách do dominikánského breviáře a posléze i do breviáře římského. Pius V píše: *Blažený Dominik tehdy vynalezl onen velmi prostý zbožný a všem přístupný způsob modlitby k Bohu, který se nazývá růženec neboli žaltář blahoslavené Pann Marie. Mnohými byl přijat a věřící, kteří přijali tuto modlitbu, byli skrze ta rozjímání zapáleni a proměněni v jiné lidi; temnoty herezí ustupovali a opět se šířilo světlo katolické víry. Potvrzením toho je i prohlášení ze 7. října 1571, že bitva proti Turkům u Lepanta skončila vítězstvím na přímluvu Panny Marie – proto na tento den ustanovil svátek Panny Marie Růžencové.*

Papež Benedikt XV. – Pius XII.

Tento papež pojednával o růženci ve své encyklice *Fausto appetente die* z roku 1921, jež vyšla u příležitosti 700. výročí smrti sv. Dominika, jenž byl podle tradice nástrojem, který si „Maria použila, aby naučila církev svatý růženec."

Papež definuje růženec jako „líbeznou modlitbu..., jež je současně ústní i vnitřní" a v jednom svém dopise prohlašuje: „Ať lid křesťanský... považuje za jisté, že růženec je nejkrásnější květ lidské zbožnosti a nejplodnější pramen nebeských milostí."

Pokročme do nedávné doby. Papež Pius XII. (Eugenio Pacelli) napsal o růženci encykliku a osm listů, četné promluvy nepočítaje. Růženec je pro něj „souhrn celého evangelia, rozjímání o Pánových tajemstvích, večerní oběť, věnec růží, hymnus chvály, rodinná modlitba, kompendium křesťanského života, jistý závdavek nebeské přízně, záštita v očekávání spásy." V encyklice *Ingruentium malorum* z roku 1951 prohlašuje: *„Přestože neexistuje jediný způsob modlitby, abychom dosáhli této pomoci, vážíme si svatého růžence jako nejvhodnějšího a nejúčinnějšího prostředku: To ostatně jasně dokazuje jak původ této praxe, který je více božský než lidský, tak jeho vnitřní povaha... Neváháme znovu veřejně potvrdit, že do posvátného růžence vkládáme velikou naději, že uzdraví zla, která sužují naši dobu. Ne silou, ne zbraněmi ani lidskou silou, nýbrž s božskou pomocí získanou prostřednictvím této modlitby, mocnou jako Davidův prak, bude moci církev beze strachu čelit pekelnému nepříteli."*

Svatý papež Jan XXIII.

Svatý **Jan XXIII.** (Angelo Giuseppe Roncalli) si cenil růžence nejen jako papež, ale i v celém svém životě. Své magisterium o růženci vyložil vícekrát v encyklikách a promluvách. Předně připomeňme encykliku *Grata recordatio* z roku 1959, v níž doporučuje růžencovou pobožnost v měsíci říjnu. Připomíná v ní učení svých předchůdců, z velké části Lva XIII., a oživuje krásnou definici Pia V.: *„Růženec, jak je všem známo, je nejlepší způsob rozjímavé modlitby, vytvořené na způsob mystického věnce, kde se modlitby Otče náš, Zdrávas a Sláva Otci proplétají s rozjímáním nejvyšších tajemství naší víry, čímž je mysli předkládáno v mnoha obrazech drama vtělení a vykoupení našeho Pána."*

Po Janu XXIII. Usedl na Petrů stolec Giovanni Battista Montini známý jako **sv. Pavel VI.** Ten v encyklice Christi Mater prohlašuje: *„II. Vatikánský ekumenický koncil, byť nevýslovně, ale s jasným náznakem povzbudil ducha všech synu církve k modlitbě růžence tím, že vřele doporučil zvyklosti a zbožná cvičení zaměřená vůči ní (k Panně Marii), jak byla doporučována magisteriem v průběhu časů."*

Doporučení stát se přáteli růžence podtrhl papež Pavel VI. též v *Roce modlitby k Marii (1972)* a především v dokumentu *Marialis cultus* z roku 1974, a podstatná část křesťanského kultu. V *Marialis cultus* připomíná dominikány jakožto ty, „jímž leží hluboce na srdci pobožnost růžence" a zdůrazňuje: *„Je spravedlivé připomenout syny sv. Dominika, tradiční strážce a šiřitele této spásné pobožnosti."*

Věřím, že všichni známe něžnou a vytrvalou oddanost svatého papeže **Jana Pavla II.** Růženci, jeho zamilované modlitbě. V apoštolském listě *Rosarium Virginis Mariae* doplnil růženec o tajemství světla. *„Dějiny růžence ukazují, jakým způsobem byla tato modlitba používána v těžkých dobách církve. Dnes stojíme před novými výzvami. Proč bychom dnes neměli s vírou našich předků vzít růženec opět do svých rukou? Modlitba růžence má stále svou sílu a zůstává nezanedbatelnou součástí pastorační výstroje každého evangelizátora."*

Podle Jana Pavla II. Je růženec kontemplováním Kristovy tváře ve škole jeho svaté Matky, a proto modlit se růženec není nic jiného než spolu s Marií kontemplovat Kristovu tvář.

Také papež **Benedikt XVI.** (Joseph Ratzinger) mluvil vícekrát o růženci. Proto zde uvádíme několik jeho výroků:

- V současném tak rozptylujícím, disperzivním světě nám tato modlitba pomáhá klást Krista do středu, jako to dělala Panna Maria, která v srdci rozjímala o všem, co se říkalo o jejím Synu, ale i o jeho slovech a skutcích.
- Modlíme-li se růženec, ožívají nám významné momenty dějin spásy; procházíme jednotlivými etapami Kristova poslání.
- S Marií se srdce zaměřuje na tajemství Ježíše Krista. Kristus se stává středem našeho života, naší doby, našich měst, a to prostřednictvím kontemplace jeho svatých tajemstvích radosti, světla, bolesti a slávy.
- Kéž nám Panna Maria pomáhá přijímat milosti, jež prýští z těchto tajemství, aby skrze nás mohla „zavlažit" naši společnost, počínaje každodenní vztahy, a očistit ji od mnoha negativních sil, aby byla schopna otevřít se Boží novosti.
- Pokud růženec nechápeme jen jako mechanické opakování běžných formulek, stává se biblickým rozjímáním, které nás provádí událostmi Pánova života ve společnosti blahoslavené Panny a pomáhá nám je uchovávat v našem srdci, jak to dělala ona.
- Třeba že končí tento měsíc říjen, ať neskončíme s tímto dobrým zvykem; naopak, ať vše modlitební úsilí pokračuje s ještě větší láskou, aby tak ve škole Mariině zářila lampa víry stále víc, a to v srdcích křesťanů i v jejich domovech.
- Vaší modlitbě růžence svěřuji ty nejnaléhavější úmysly mé služby, potřeby církve i velké problémy lidstva: mír ve světě, jednotu křesťanů a dialog mezi všemi kulturami.

A nakonec **papež František**. Nejdůležitější slova, která dosud řekl o růženci, jsou podle mě ta, jež napsal vlastní rukou v předmluvě k italskému vydání knihy *Růženec – modlitba srdce*, jejímž autorem je jeho sekretář otec Yoannis Lahzi Gaid, kněz koptského katolického ritu. Papež tam píše:
„Růženec je modlitba, která ustavičně provází můj život; je to též modlitba prostých lidí a světců... Je to modlitba mého srdce."

Gabriele Amorth SSP (1925 – 2016)
řeholní kněz, římský exorcista

Halloween **se neslučuje s křesťanstvím** ani v nejmenším. Halloween je anglosaský lidový svátek, který se slaví 31. října. Tento svátek má kořeny v prastaré pohanské tradici dávných Keltů, kteří se loučili s létem a slavili příchod nového roku přesně tento den. Noc z 31.10. na 1.11. nesla název magická noc Samhain podle keltského boha Samhaina, který byl podle víry starých Keltů pánem mrtvých. Magičnost této noci spočívala v tom, že Keltové věřili, že se v ní stírá hranice mezi mrtvými a živými a že je možné tuto noc s mrtvými komunikovat. O této noci probíhaly bujaré oslavy, zapalovaly se obrovské ohně, lidé si na sebe navlékali masky a převleky, aby se chránili proti duchům zemřelých nebo se snažili tímto si je naklonit. Věřili, že duchové zemřelých mohou tuto noc pomáhat přátelům nebo škodit nepřátelům. Ohně měly duším zemřelých svítit na cestu do světa. Za úsvitu bůh mrtvých duše zemřelých odvedl zpět do říše duchů. Z křesťanského pohledu jde tedy o dávnou praxi spiritismu, **který je s křesťanstvím naprosto neslučitelný.**

Pro křesťany je možné komunikovat s mrtvými pouze v Kristu, v rámci modlitby a slavení eucharistie. Problém tedy může nastat v situaci, kdy díky esoterické módnosti se spojí tento svátek s magickými rituály a vyvoláváním duchů zemřelých.

Název vznikl zkrácením anglického „All-Hallows-eve“, tedy „Předvečer Všech svatých“. Dnes se většinou slaví tak, že se děti oblékají do strašidelných kostýmů, chodí od domu k domu a koledují o sladkosti. Svátek se slavil většinou v anglicky mluvících zemích, převážně v USA, Kanadě, Velké Británii, Irsku, Austrálii, Novém Zélandu aj. Dnes se rozšiřuje do stále více zemí. Tradičními znaky Halloweenu jsou vyřezané dýně se svíčkou uvnitř, dále čarodějky, duchové, černé kočky, košťata, oheň, příšery, kostlivci atd. Typickými barvami jsou černá a oranžová. Dnes je tento importovaný pohanský svátek především předmětem zábavy a obchodu. Lidé jsou vyzýváni, aby vytvořili halloweenskou strašidelnou atmosféru díky maskám a strašidelným kostýmům.

Bohužel propagací tohoto pohanského svátku se **postupně vytlačuje** křesťanský svátek Všech svatých, ve kterém jednak prosíme o přímluvu naše svaté a uvědomujeme si smysl a cíl svého pozemského života, a památka Všech věrných zemřelých, kdy se účastníme se mše svaté obětované za zemřelé, navštěvujeme hřbitovy a modlíme se za ně. Je bolestné vidět, jak dřívější společné chystání věnečků na hroby našich drahých vystřídalo dlabání dýně a převlékání dětí do podivných strašidelných masek, a tím přejímání pohanského svátku s podivným obsahem. Slavit Halloween jako náboženský svátek by opravdu bylo hříšné, ale mít dýni za oknem jistě ne. Je otázka, proč to děláme. Pokud se nelze některým takovým novotám vyhnout, je důležité využít tuto příležitost a vysvětlit dětem rozdíl mezi svátkem Všech svatých, památkou zemřelých a Halloweenem, a varovat před jakýmikoli pokusy o vyvolávání duchů zemřelých nebo zahrávání si s magií, byť by byly myšleny jen jako zábava.

Dušičkové odpustky a jejich podmínky…

Plnomocné odpustky, které je běžně možnost získat v dušičkovém týdnu od **1.** do **8.** listopadu, lze letos stejně jako v předchozích letech (až do roku 2026), získat také v týdnu před dušičkami, tedy od **25. října** do **31. října**.

Památka všech věrných zemřelých, lidově označována jako „**Dušičky**“, je vzpomínkou na zesnulé, kteří ještě nejsou dokonale připraveni ke vstupu do plného společenství s Bohem a jsou ve fázi „**očišťování**“. Církev, s odvoláním na některé biblické texty, nazývá toto konečné očišťování „očistcem“. Modlitba za zemřelé patří k nejstarší křesťanské tradici a vzpomínka na zemřelé je součástí každé mše svaté.

1. listopadu odpoledne a 2. listopadu po celý den můžeme při návštěvě kteréhokoliv kostela získat plnomocné odpustky přivlastněné pouze duším v očistci. Kromě obvyklých podmínek (svatá zpověď, svaté přijímání, modlitba na úmysl Svatého otce a vyloučené veškeré náklonnosti k jakémukoliv hříchu, a to i všednímu) je podmínkou pomodlit se při návštěvě kostela modlitbu Páně (Otče náš…) a vyznání víry (Věřím v Boha…).

Od 1. listopadu do 8. listopadu můžeme získat plnomocné odpustky, přivlastněné jen duším v očistci, jestliže po splnění obvyklých podmínek navštívíme hřbitov a pomodlíme se tam třeba jen v duchu za zemřelé.

Svátost smíření není nutné přijímat každý den. Stačí ji vykonat před začátkem týdne modliteb za zemřelé, v jeho průběhu, nebo až v dalších dnech po jeho skončení. Svaté přijímání a modlitba na úmysl Svatého otce jsou nutné každý den, kdy chceme plnomocný odpustek získat.

Podmínky k získání odpustků od **25. října 2024 do 31. října 2024 jsou stejné jako v týdnu od 1. listopadu do 8. listopadu.**

Co to jsou odpustky?

O odpustcích pojednává Katechismus katolické církve v článcích **1471 – 1479.** V článku **1471** se píše, že nauka a praxe odpustků je v církvi úzce spojena s účinky svátosti pokání.

Odpustek znamená, že se před Bohem odpouštějí časné tresty za hříchy, jejichž vina byla zahlazena; je to odpuštění, které náležitě připravený věřící získává za určitých podmínek zásahem církve, jež jako služebnice vykoupení autoritativně rozděluje a používá pokladu zadostiučinění Krista a svatých.

Odpustek je částečný nebo plnomocný podle toho, zda částečně nebo úplně osvobozuje od časného trestu za hříchy. Odpustky mohou **být přivlastněny jen zemřelým.**

Článek 1479 potom hovoří o přivlastnění odpustků duším v očistci. Protože zemřelý věřící, kteří se očišťují, jsou také členy téhož společenství svatých, můžeme jim pomáhat, mimo jiné tím, že pro ně získáváme odpustky, aby byli zproštěni časných trestů, které si zasloužili za své hříchy.

Sbírka na Charitu

ve farnostech českobudějovické diecéze

1. 11. 2026

Přispěním do sbírky během nedělní bohoslužby podpoříte služby Charity v českobudějovické diecézi.

Pomáháme všem lidem v nouzi - nemocným, seniorům, samoživitelům, hendikepovaným, opuštěným dětem, jsme tu při mimořádných událostech...

Děkujeme, že nám pomáháte pomáhat.

BISKUPSTVÍ ČESKOBUDĚJOVICKÉ

Diecézní charita České Budějovice

Diecézní charita České Budějovice

Vážení bratři a sestry, milí farníci,

v neděli **1. listopadu 2026** proběhne při bohoslužbách v českobudějovické diecézi každoroční **Sbírka na diecézní Charitu**. Děkujeme vám za štědrost, s níž tuto sbírku každoročně podporujete. Díky vašim darům jsme v loňském roce získali 759 tisíc korun, které pomohly lidem v těžkých životních situacích. Charita je nablízku nemocným, seniorům, lidem s handicapem, rodinám s dětmi, obětem násilí i lidem bez domova. Vaše podpora nám umožňuje podávat pomocnou ruku všem, kteří se bez pomoci druhých neobejdou. Jsme také součástí Panelu neziskových organizací Krizového štábu Jihočeského kraje, a jsme proto připraveni pomáhat i při mimořádných událostech. V uplynulých letech jsme investovali do vybavení skladů potřebnou technikou i do vzdělávání našich pracovníků a dobrovolníků, aby pomoc mohla být rychlá a účinná.

Za měsíc uplyne 35 let od chvíle, kdy náš tehdejší biskup Mons. Antonín Liška založil Charitu jako prodlouženou ruku církve ve službě potřebným. Její kořeny jsou však ještě starší a sahají až do období první republiky, kdy Charity fungovaly především díky obětavosti katolických dobrovolníků. Dnes vedle profesionálních služeb znovu vznikají také dobrovolné Farní Charity, která pomáhají rozvíjet konkrétní službu a solidaritu přímo v našich místních společenstvích.

Právě tomuto tématu bude věnována celodenní konference **Farnost a Charita**, která se uskuteční 7. listopadu v konferenčním sále biskupství v Českých Budějovicích. Srdečně zveme všechny, kteří chtějí hledat cesty, jak ve farnostech ještě lépe žít službu bližním.

Děkujeme vám za vaši podporu, modlitby i důvěru. Díky vám může Charita naplňovat své poslání a být znamením naděje pro ty, kteří ji právě potřebují.

Nabízíme Vám možnost **podpořit činnost Diecézní charity České Budějovice darem do sbírky při mši svaté v neděli 1. listopadu 2026 nebo se stát jejím pravidelným podporovatelem přes sbírku Dobrý skutek každý den (www.dskd.cz)**.

Upřímně vám děkujeme za vaši štědrost a ochotu pomáhat.

Přejeme vám vše dobré a požehnané dny.

S pozdravem

R.D. Stanislav Brožka
prezident Diecézní charity České Budějovice

a

Jiří Kohout
ředitel Diecézní charity České Budějovice

*Český Krumlov – mešní intence v týdnu od **25.10.2026** do **01.11.2026***

26.10.	*Po*	za Jana a Magdalenu Vojčovy a d. v. o.
28.10.	*St*	za
29.10	*Čt*	za
30.10.	*Pá*	za + Marii Körnerovou a d. v. o.
31.10.	*So*	za + z rodiny Mrázovy, Palečkovy a d. v. o.
01.11.	*Ne*	za farnost

PŘEHLED BOHOSLUŽEB

farnost	*Pondělí 26.10.*	*Úterý 27.10.*	*Středa 28.10.*	*Čtvrtek 29.10.*	*Pátek 30.10.*	*Sobota 31.10.*	***Neděle 01.11.***
Český Krumlov *sv. Vít*	**17:00**		**17:00**	**17:00**	**17:00**		**9:30P**
Český Krumlov – Klášter						**16:00R**	
Větřní							**11:15R**
Přídolí							*11:15VT*
Věžovatá Pláně							**8:00P**
Kájov							**8:00R**
Světlík							**9:30R**
Časy uvedené v tabulce tučným písmem jsou mše svaté, ostatní časy *kurzívou* pouze *bohoslužby slova se svatým přijímáním.*							
30. neděle v mezidobí **I. čtení:** Ex 22, 20 - 26 **II. čtení:** 1 Sol 1, 5 - 10 **Evangelium:** Mt 22, 34 - 40							

- V neděli 18. října se při bohoslužbách konala sbírka na misie. V našich farnostech se vybralo: **Český Krumlov** 3.290,-; **Kájov** 5.645,-; **Přídolí** 2.680,-; **Větřní** 1.450,-; **V. Pláně** 1.885,-. Všem dárcům patří upřímné zaplať Pán Bůh.
- Dnes, v neděli 25. října budeme v Českém Krumlově po mši svaté přijímat intence na měsíc listopad.
- Dnes, v neděli 25. října **ve Větřní při mši svaté si připomeneme 90. výročí položení základního kamene kostela** sv. Jana Nepomuckého ve Větřní (**11. 10. 1936**).
- Ve středu 28. října je **památka sv. Šimona a Judy, apoštolů.**
- V sobotu 31. října je **památka sv. Wolfganga, biskupa.**
- V sobotu 31. října se bude konat **v Českých Budějovicích v katedrále sv. Mikuláše v 10:00 hodin jáhenské svěcení**, kdy z rukou diecézního biskupa toto svěcení přijmou kandidáti z diecézního semináře Redemptoris Mater: **Stanislav Matyska a Davide Mariotti**
- V neděli 1. listopadu je **slavnost Všech svatých.**
- **Od 1. listopadu do 8. listopadu je možnost získat plnomocné odpustky přivlastněné duším v očistci za těchto podmínek: 1)** svatá zpověď **2)** svaté přijímání **3)** modlitba na úmysl papeže **4)** vykonat předepsaný skutek: **A)** 1. listopadu odpoledne a 2. listopadu po celý den se **v kostele pomodlit Vyznání víry a Otče náš B)** od 1. listopadu do 8. listopadu denně **navštívit hřbitov** a tam **se pomodlit za zemřelé**. *Plnomocné odpustky tak můžeme duším získat každý den, pokud splníme výše uvedené podmínky.*
- **S předstihem oznamujeme, že v pondělí 9. listopadu se bude konat v Českém Krumlově na faře od 18.00 hodin schůzka pro všechny zájemce z našich farností, kteří mají zájem se aktivně zapojit do Tříkrálové sbírky 2027 ve farnostech spravovaných z Českého Krumlova.**
- S předstihem oznamujeme, že dne **28. listopadu 2026** se uskuteční v Českých Budějovicích **diecézní setkání akolytů, lektorů, kostelníků a varhaníků. Zahájení bude katedrále sv. Mikuláše** v **9:30** hodin **mší svatou**. Poté se přesuneme na biskupství, kde v **11:00** hodin bude přednáška a diskuze po jednotlivých skupinách. **Z organizačních důvodů prosíme účastníky o přihlášení** na tel. čísle: **733 742 642** nebo na emailu: **marketa.frejlachova@bcb.cz**